

кхтъ на седемнадесето-то столетие. Следъ сто години-всичко са променило. На тая неблаго-дарна земя живее сега народъ, който са отличава по нравственостъ-та си, благосъстоя-ние-то си, религиозностъ-та си, търпели-востъ-та си, и просвещение-то си, като над-менува въ последния случай даже и сами-те англичани, които по напредъ ги презирали като варвари; сега обаче шотландци-те стоятъ успорядно съ техъ по търговия-та и проми-шленостъ-та, а по земледелие-то даже и по-горе отъ техъ.»

Въ едно сжчинение за начално-то възпи-тание въ Шотландия Био пише: «на всежде, гдето и да са яви шотландецъ-тъ, който е по-лучилъ възпитание въ първоначално училище, него тозъ часъ можешъ да познаешъ по съ-вършено свободний-тъ му погледъ и по об-ширностъ-та на умственни-те му чувствава-ния, които му допущатъ да простира погляди-те си далечъ задъ тоя тесенъ кръгъ, съ ко-гото са задоволяватъ човеци-те ако и равни съ него по общественно-то си положение, но неприели обаче такова възпитание.»

Историкъ-тъ Маколлей разказва, че въ XVII. столетие въ Лондонъ считали Шот-ландци-те като за ескимосци. А въ XVIII столетие начинъли да гледатъ на техъ не съ презрение, а напротивъ, съ завистъ, като са жалували, че те на всежде начинъли да пър-венствуватъ. Като са събире съ англичанинъ или ирландецъ, шотландецъ-тъ всякога е надъ техъ отъ горе. И за всичко това благодарение на чудно-то влияние за правилно-то управление